

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४३६५ - घ

Title प्रयोगरत्नमाला

Author

Extent १३ Age

Subject योगशास्त्रम् सम्पूर्णम्

नं० ४३ ई ५-घ

प्रापस्तम्बीयाधुरतंत्रस्वतंत्रव्याख्या प्रयोगरत्न
- भाला चतुर्थप्रश्नः (पूर्व)

नं० ५३५५-घ

पत्राणि १३

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ योवेदवपुराचारवयवोदशीर्नेन्द्रियः। मामीरयन्नेतरास्तेतंविज्ञानं गुरुं भजे॥१॥ कर्मत्रह्याध्वनीन-
 स्पमंत्रिभूपतिभूपतेः। आख्याग्निहोत्रप्रश्नस्यविष्णुभट्टेनतन्यते॥२॥ अग्न्याधेयानंतरंअग्निहोत्रंआख्यासुरधिकारंदरीयति। अग्नि-
 होत्रंआख्यास्यामः। अग्निहोत्रशब्दः कर्मनामधेयं। अग्नेहोत्रोत्रमस्मिन्नितिप्रथमदेवतासंबंधात्। यथोक्तं ब्राह्मणे। स एतद्भागधे-
 यमभ्यजायत। यदग्निहोत्रं। तस्मादग्निहोत्रमुच्यतइति। कचिद्रथवाचिनोपि। यथाअधिश्रित्याग्निहोत्रंयस्याग्निहोत्रंदुष्टमानमि-
 त्याहो। अधिवृक्षसूर्यआविःसूर्येवा। घृष्टिरसिब्रह्मयच्छेत्पवेषमादायगार्हपत्यमभिमंत्रयतेसुगार्हपत्यइति। यस्यवोनावनुग-
 तौयस्यवाग्निभिः रग्नीनित्यादिवत्समुच्चयार्थोवाशब्दः। सूर्यशब्देनोभयत्रापिरश्रितलक्षणा। सायंभूमेरुस्थितारश्मयोधिवृक्षेमे-
 वयस्मिन्कालेनिविशंतेसोधिवृक्षसूर्यः। तथाप्रातःप्राच्योदिशिरश्मयःआविर्भूताःयस्मिन्कालेसःआविःसूर्यः। तथेममर्थ-
 मभिप्रेत्योक्तं। उद्यत्सूरश्मिषुदशहोत्रेति। केचिताविःसूर्यइतिसायंविहरणकालस्यैवकालविकल्पमन्यते। तदयुक्तं। प्रतर्विहरणका-
 लस्यवक्तव्यत्वात्। अनेनचतदवगमात्। अतो न्यस्यावचनात्। अमथाप्रातर्विहरणकालस्यानियतकालत्वप्रसंगाच्च। नवास्तीति-
 वाच्यं। उदयातिक्रमेप्रायश्चित्तविधानात्। अतएवतर्हिप्रायश्चित्तवचनात्कालविशेषोवगम्यतइतिचेत्। समानमिदं। सायंवि-
 हरणेपिनेतत्रापिकालोप्यविधेयस्यात्। तस्माद्यथोक्तएवयुक्तःसूत्रार्थः। नविद्युदसीत्यपामुपस्यशीर्ने। दर्विहोमात्मकत्वात्। उप-

वेषस्तु प्रागेव व्याख्यातः। धृष्टिरसीति दर्शपूर्णमासयोर्व्याख्यातः। सुगार्हपत्य इत्याधाने। अथैनं बोधयन् दुध्यस्वाग्नेस्मित्सधस्तेति। बोधय
 ति। प्रादुष्करोति। स्वतः प्रनुध्वेति मंत्रोच्चारणमेव। अग्निस्त्रिष्टुप्। उदुध्याग्नेप्रतिजागृत्येन मिष्टापूर्तसं सजेधामयं च। तस्मिन् सधस्ते अध्युत
 रस्मिन् विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। हे विश्वे देवाः पूयं यजमानश्चास्मि पुरोवर्तिनिसधस्ते अग्निना सह स्थातुं योग्ये अध्युतरस्मिन् अधिक
 मुत्कृष्टे स्थाने सीदत। संविशंतां। शेषं दर्शपूर्णमासप्रायश्चित्ते व्याख्यातं। उदरेति। चसायमाह यजमानः उदरेति प्रातः उदरेति --- वैचि
 यार्थः। सायं प्रातः श्रोदरेत्याहेत्यर्थः। तत्रोदरेति अनुज्ञा मानं यजमान आह। न त्वामंत्रणमध्वर्युरित्येवकारार्थः। पद्मा स्वयं जुह्वदपि स्वयमा
 त्मानमनुजानीयादिति न्यायेनोदरेत्येवाहेत्यर्थः। तत्रैव भिन्नक्रमो वा योजनीयः। उदरेत्याहेत्येवेति सहस्रं तेन कामदुधो वरं धे। तद्वत्तेनानु
 ज्ञाविषयोदरणपरामशेद्वारेण लक्षितलक्षणया अग्निहोत्रं परामृश्यते। यस्तु ते च तदं ग्निहोत्रेण सहस्रं कामदुधो गाः अवसंधेह
 त इति तथा च श्रुतिमुहाहत्य व्यावष्टे। बोधायनः। अथ यदस्याग्निहोत्रमुदरति सहस्रं तेन कामदुधो वरं धे इति। अथ यदस्याग्निहोत्र
 मुदरति सहस्रं मपरिमितमित्येवेदमुक्तं भवतीति। वाचा ता० रुद्रामीति गार्हपत्यादाहवनीयं ज्वलं तमुदरति प्रजात्येनोदरति। ज्वलं
 लुमिति लिगात्। वामदेवयजुः। वाचा ता होत्रा प्राणे नोहात्रा चक्षुषा ध्वर्षुणा मनसा ब्रह्मणा श्रोत्रेणाग्नीध्रैर्ते स्वापंचभिर्देवैर्ऋतिग्भिर
 रुद्रामीति। हे आहवनीयतामुद्दिश्य होत्रादिरूपेकीगादिभिः पंचभिर्देवसंबन्धिभिर्ऋतिग्भिस्तामुदाहरामि। नृर्भुवः सुवराध्रियमाणा०

नैमित्तिकेषु तच्चाधिकारिसंस्कारितात्। पूर्णमास एव न दर्श इति केचित्। चकारा लोमनखग्रह इत्येके वाजसनेयमता तु तदेवादत्तव्यमि
 त्याह अप्यल्पशो लोमानि वापयत इति वाजसनेपकं। लोमानि तनूरुहाणि तान्यल्पान्यपि वापयितव्यानि केशश्मश्रुत्वल्पं स उपे
 क्ष्यतामिति भावः। यद्वा ल्पशो लोमान्यपि वापयितव्यानि केशश्मश्रु अत्र सुतरामित्यर्थः प्रकृतमेव वाश्मश्रु लोमशब्देन विवक्षि
 तं लोमविषशेषत्वात् मश्रुणः। यथाहुर्नैघंटुकाः तनूरुहरो मलोमतद्वदौ श्मश्रु पुमुख इति तदयमर्थः। केशश्मश्रु मध्ये
 श्मश्रुत्वमपि वापयत एव केशाः स्वत्या स्वत्या संतो नोप्येरन्निति बोधायनश्चाह। यद्वा केवलं श्मश्रु वापयिष्यमाणस्यादि।
 ति विद्युदसि० उपैमीति पक्ष्यमाणोप उपसृशति यक्ष्यमाणयष्टुं कृतसंकल्पः संकल्पश्च मनसो साधारणव्यापारत्वान्मानसः
 यथाहुः सारव्याः मनः संकल्पमिति वाचिकोपीत्यपरं। यो यक्ष्य इत्युक्तानय जत इति लिंगात् मनसा त्रिः संकल्पयति वाचा त्रि
 र्ब्रह्मैरिति बोधायनवेचनाच्च तत्र क्रतुका मोषिकामयितव्यः। यथा वक्ष्यति क्रतादौ क्रतुकामं कामयितव्यज्ञां गादौ यज्ञां गकाम
 मिति। तत्र कामा श्रोक्ता बोधायनेन। यथा सर्वकामो ग्रीना धास्य इत्यग्न्या धेये स्वर्गकामो दर्शपूर्णमासाभ्यां यक्ष्य इति दर्शपूर्ण
 मायोः स्वर्गकामः पशुना यक्ष्य इति पशुबंधे स्वर्गकामः सोमेन यक्ष्य इति सोमे स्वर्गकामो ग्निं चेष्य इत्यग्निं च यन इति असति
 तुकामे कामशब्दो लुप्यते। सत्यविवावर्जनं तद्विपरमं श्रेयः परदेवताप्रीणनं परस्मै च निश्रेयसायेति सर्वशास्त्रमयी दायथोक्तं भ

वगवद्गीतासु। कार्ष्णमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियते नृनां संगं त्यक्त्वा फलं चैव सत्यागः सात्त्विको मत इति। सूत्रकारश्चाहानेमं लौकिक
 मर्थं पुरस्कृत्य धर्मोऽश्ररेदिति। तथा धर्मं चर्यमाणमर्थं अनृत्य ह्यंत इति च। श्रुतिश्च। कामानुपहतस्यां नंदानुपदिशति श्रोत्रि
 यस्य चाकामं हतस्येति। तस्मादग्नीनाधस्य षोर्णमासे नयक्ष्ये इत्येतावानेव युक्ततरः। संकल्पः स चोपस्य शनं च कालभेदात् प्रा
 योगभेदाच्च दर्शेष्यावर्तते। तदिदं सर्वयज्ञेषु पस्य शनं भवति तदिदमयामुपस्य शनं न केवलं दर्शपूर्णमासयोः किंतु सर्वेषु
 वयजति चोदनेषु षष्ठिपशुसोमेषु भवति यक्ष्यमाणो वेष्मावेति श्रुतेः। अतश्च दर्शहोमेषु न भवति यक्ष्यमाणो पस्य शतीत्यु
 क्तसर्वयज्ञेषु पितृपूजनात्। होष्यन्नप उपस्य शेदिति श्रुतेः। दर्शहोमेषु पि भवतीति केचित्। मंत्राणामर्थस्तत्त एव य।
 स्य तु नोक्तस्तस्य नुवक्ष्यते। अग्निं गृह्णामि इति यथा लिंगमाहवनीये च धीयमाने जपति सद्यस्का लायां षोर्णमास्यामा
 द्या लुप्यते। श्रौतज्ञायेति लिंगविरोधात्। तथा तृतीयापंचदशी भित्ति लिंगविरोधात्। यत्र तत्प्रापि पंचदशी स्यात् तदा लो
 पस्तृतीयस्याः विकृतिषु यथार्थमूहः। सर्वत्रः यथा अद्यपज्ञाय इमामूर्जं प्रथमामित्यादि। तथानामविकृतीषु षष्ठिषु तेन
 तेन नाम्नोपलक्षणं यथा चैत्रं हविराग्यणीयं हविरित्यादि। अनामवतीषु सामान्यनाम्नोपलक्षणं यथा ऐष्टं हविरिति
 ति। अंतराग्नीमनीषेत्यंतराग्नीति षं जयति। अंतराग्नीगर्हपत्याहवनीयौ इह प्रजाः मनीषयेति गर्हपत्यमयं पि नृणां कर

राम
 २

दितिदक्षिणाग्निं अहस्त्रं शरदः शतमिति सभ्यमन्नमावसथीयं नियच्छित्वा वसथ्यं। सर्वा न्वाधीयमानमुयतिष्ठत इति शेषोऽ-
 नुमंत्रयत इति वा। इदमहं प्रब्रवीमीत्यन्वाहितेषु जपति। अत्रान्वाधीयमान इत्युपलक्ष्य पंचानामग्नीनां याजमान्युक्तं तैत्ति-
 चाहितेष्वित्युपसंहारात्। सभ्यावसथ्ययोराध्वर्यवे अनूक्ता मप्यस्ति। तूष्णीमन्वाधनं मित्यवगंतव्यं। मंत्रवर्णीश्रभवति। वि-
 जयभागं समिधं तामिति अवाहितजपस्यान्वाधानां गृत्वा तद्रहितासु प्रायणीयाग्निष्वभावः। पयस्वती नोषधय इति पु-
 रावहिषि आहर्तैर्ज्योतिषा पती अश्रीतः पुरावत्स्यानामपाकर्तोरमावास्यायां आहर्तैराहरणा तथा पाकर्तोरिति कालक-
 क्षणाचेयं तेन यदा पौर्णमास्यामन्वाधानपरिस्तरणोपवासा एव क्रियंते यदा चामावास्यायां न संनयते तदा शंखचै-
 लान्यायेनानयोः कालयोरश्रीतः प्राकपरिस्तरणानां वहिषां च हरणात्। असिदादानस्य वहिराहरणं गत्वा कारवा छेद-
 नस्य च वत्स्यापाकरणां गत्वा तपौर्णमास्यामसिदादानादमावास्यायां शाखा छेदनात्प्रागित्येकं प्रथमया सेचोभया मंत्रस-
 मुच्चयश्च यजमानस्य प्राणाहुति मंत्रेण प्रथमस्य प्राणाहुति मंत्रस्य लोप इत्येकं। सर्वमंत्रप्रत्याम्नायो मंत्र इति सर्वेषां लो-
 प इत्यन्ये स्वयं चार्थप्राप्तस्याशनस्य कालनियमः। तेन सद्यस्का लास्वसत्यां क्षुधिनेष्यते। पौर्णमासा योपवस्यं। तौ नाति सु-
 हिता भवतः। उपवास प्रागेव व्याख्यातः। तं रात्रौ करिष्यं तावहरपि नाति सुहितौ नाति नृप्ता भवतः। नृप्तिश्चान्नस्येति त्यस्य पवा-

३ दः। अमाषममांसमाज्येनाश्रीयातातदभावेदध्रापयसावा। माषमांसयोरभ्यवहार्ययोर्मंजनार्थयोश्च प्रतिषेधः। आज्यादीनि तूपसेके नियं
 म्यन्ते माषशदो मुग्दादेरपि कोशधान्यस्य प्रदर्शनार्थः। आप्राशान्तिकादिर्तिङ्गान्त्वो धायनस्त्वाहसर्वमेतदहः कोशधान्यं वर्जयेदन्य
 त्रितिलेभ्यस्तस्य ब्राह्मणं प्रतिपाद्याश्रीयादिति तथा यत्स्याएवैतदह रुच्छिष्टं दद्यादिति च। वहिषा पूर्णमासे व्रतमुपैति वत्सेष्वं प्राकृते
 घमावास्यायां अत्रापि वहिर्वत्सशब्दापूर्ववत्भ्यां काललक्षणा। वहिषा डीयमाणेन सतेति शेषः। प्रणीतात्सु प्रणीयमानास्वासान्ने
 पुवाहविष्णुव्रतमुपैतीत्युभयत्र साधारणं। उभयत्रोभयोः पौर्णमास्यमावास्यायोः साधारणमिदं कालद्वयं न तु सन्निहितामावास्यामा
 त्संबंधीत्यर्थः। अशनमग्न्यन्वाधानं व्रतोपायनमित्येके व्रतोपायनमशनमग्न्यन्वाधानमित्येके ग्न्यन्वाधानं व्रतोपायनम
 शनमित्येके। त्रय एते क्रमविकल्पाः। त्रयाणामर्ष्यं कर्मणां यथोक्तेन सह चत्वारस्तत्र यदाप्यशनं पूर्वं तदादिप्रणयनात् परमेव अ
 न्वाधानस्यैव क्रमनियमात् व्रतप्राथम्ये प्येवमेव प्रथमद्वितीयचतुर्थपक्षेषु स्वकारुयेव व्रतोपायनं तत्र यदा व्रतोपायने मंत्यं तदा
 प्रणीता प्रणयनं हविरासन्ति पक्षौ चतुर्थे पूर्णमासे अलंकरणं नंतरमशनं दर्शेत्तु पिंडं पिष्टुं ज्ञानंतरमिति विषेकः। पयस्वती रो
 षध्वय इत्यपत्राचामतिभक्षयति। तदा शुध्वर्थमप्याचमनं भवति अपरेणाहवनीयं दक्षिणातिक्रामति। अतः एष एवात ऊर्ध्वं
 यज्ञमानस्य संचरो भवति। शास्त्रीययो निर्गमनप्रवेशनयोरेष एव पंथादक्षिणेनाहवनीयमवस्त्राय व्रतमुपौष्यन्समुद्रं मनसा।

राम
 ३

ध्यायति। व्रतमुपयन्नितिकल्यांतरकारमतनिराकरणार्थमुक्तं व्रतमुपैष्यन्निति। ध्यानं च। पृथिवीमनसा ध्यायतीति वदनु सधैर्यं अथ जप
 ति अग्ने व्रतपते व्रतं च रिष्यामिति। ब्राह्मणो वा यो व्रतपत आदित्य व्रतपते व्रतानां व्रतपते व्रतं च रिष्यामीति राजन्य वैश्यो राजन्य वैश्य।
 योरेकैकस्य त्रयोपि मंत्राः। अथ शब्दो ध्यानानंतरमर्थकृतस्या वचनादेः प्रतिषेधार्थः। पयस्वती रित्याद्युपस्थातं सांगं व्रतोपायनं
 एतत्सर्वमंगं अत ऊर्ध्वं संकल्पपूर्वकं सत्यवादी तयं इति केचित्। सर्वा न्ना ब्राह्मणः। व्यक्तं। अथादित्यमुपतिष्ठते सम्माडसिरा ध्यासमि
 ति अत्राह बोधायनः। उपनिष्क्रम्या ग्यागारादादित्यमुपतिष्ठते इति बोधायनो वैवतिष्ठं निति शालीकिरिति। यद्यस्तमिते व्रतमुपै
 यादाहवनीयमुपतिष्ठते तद्य जुर्जयेत्। गृहमेधीयाद्यर्थवचनं उभावग्रीपशूनिति। सायं परिस्तीर्यमाणेषु जपति उभाविति लिङ्गा
 त्। ब्राह्मणोक्ताग्निद्वयपरिस्तरणविषय एवायं मंत्र इति केचित्। येन दपुक्तं। परिस्तीर्यमाणेष्विति वचनात्। प्रधानाग्निद्वयाभि
 धानोपपत्तेश्च यथा बहुष्ठागतेषु वसिष्ठकामदेवनागत्वाविति। आरण्यः सायमाशे श्रायमाणममांसं अरण्ये भवमारण्यं नैवा
 राहितसायमाशनस्काने श्रातिमाषमांसं प्रतिषेधः पूर्ववत्माषा श्राण्याः माषशब्दोत्रापि पूर्ववद्भारव्येयः अश्रातीत्येकव
 चानादारण्याशनं पत्न्या नश्यते। भरद्वाजेनेतिष्ठा एवात्मसंस्कारात्तस्याः अपि वाकाममामार्गदामधुना आप्राशतिकात्। मार्गे
 मृगविकारमांसं प्राशतिकां कोशधान्यं यस्मात् प्रशातने वो ध्रीयते तदयमर्थः। परिगणितेषु मुन्यन्तेषु मृगमांसपर्यंतं मांसं धु

पर्यंतरसंप्राप्तातिप्राशक्तिकांतं धान्यं सतिका मे श्रीयान्नततः पराणीति मधुनस्त्वप्रतिषेधस्याप्यप्रत्यक्सामान्यादेव प्रायो निवृत्तिः
 स्यादिति प्रतिप्रसवः। अपोवा अश्रातीत्यर्थः। न वा किंचित्। व्यक्तं। न तस्य सायमश्रीयाद्येन प्रातर्यस्यमाणः स्यात्तज्जातीयेन हवि
 षाश्वोयष्टा तज्जातीयं द्रव्यं नाश्रीयात्ततश्च सायमाशेनाज्योयसेकः न च दर्शे सन्नयतो दधिययो ज्ञातथा अनुपवसथ्योष्टिपशु
 पुश्वोभाविषुतत्तसाधनद्रव्याशन निवृत्तिः येन प्रातर्यस्यमाण इति सामान्यतो निर्देशात् पुनः सायं ग्रहणाच्च। आरण्यायोपवत्सन्न
 योश्रातिनवा। आरण्ये नैव हविषा यश्वोयष्टास्तस्य नास्ति आरण्याशनं तदा तिमामेव कल्प्यो व्यवतिष्ठेतेत्यर्थः। वानप्रस्थार्थमिदं
 वचनं इतरेषां ब्रीहियवाविधानात् तत्स्यारण्यानियमाच्च यथा तस्यारण्ये नैवा त ऊर्ध्वं होम इति विकृत्यर्थे वा वचनं। यत्रारण्यं हविर्य
 थागर्भुवंतं चरुनिर्वपेदित्यादौ तदा तिमामेव वचनं ज्ञापकं भविष्यति। सोपवसथा अपि विकृतयो लभ्यं तदतिवो धाय न श्राहा इष्टिपशु
 बंधाः सा। उपवसथाः सद्यो यज्ञावेति अन्ये तु प्रकृतवेवा ब्रीहियवादिमुख्यलोपेती वाराधारण्ये प्रतिनिहिते मुख्यधर्मत्वेन ग्रा
 म्योपवासस्यैव प्राप्तौ तदर्थमिदं वचनमिति। जंजम्यमानो ब्रूयान्मपि दक्षकतू इति। कर्ममध्ये यदा जंजम्यते जंभते तदा प्रायश्चित्त्रि
 तार्थमेतद्यजुर्जपेत् प्राजापत्यं यजुः। प्राणापानरूपौ दक्षकतूमय्येवास्तां न जंभणेन बहिर्निर्गच्छतामित्यर्थः। अमावास्यां रात्रिं
 जागर्ति। व्यक्तं। अपि वा सुष्यादुपरिते वनशयीत। जागरणाशक्तौ सुष्यात् उपरिशयनमेव वर्जयेत्। अपि वा परिशयीत व्रत।

राम
 ४

चारीतेव स्यात्। उपर्यपि वा शशी न सर्वथा पिता वत् ब्रह्मचार्येव स्यादित्यर्थः। विहितस्य ब्रह्मचर्यस्य पुनर्विधानं प्रायश्चित्तगौरवा
 र्थं उभयत्र जागरणमेके समामनन्ति। उभयत्रा मावास्याया पौर्णमास्या च। आहवनीयागारे गार्हपत्यागारे वा शेते। अन्यदा हवनी
 यागारमन्युर्गार्हपत्यागारमिति वक्ष्यति। तयोरन्यत्सर्वं शेते। देवादेवेषु पराक्रमध्वं प्रावतं युवमिति जपिता श्वोभूते ब्रह्माणं
 वृणीत भूपते० वृणीमह इति। ब्रह्मत्वं विधाने चोक्तस्य ब्रह्मवरणस्यानेन काल उच्यते श्वोभूते प्रक्रांते तंत्रे कूपे च ब्रह्मासने देवादे
 वेष्टिति जपित्वा ततो ब्रह्माणं वृणीते न चायं जपो ब्रह्मवरणशेषकर्मशब्दः प्रार्थनार्थत्वात् अतः प्रायणीयादावपि परित्तरण
 ऐतत्कालमवति। केचिज्जपितेत्यंतं पूर्वग्रंथेन योजयन्ति जपित्वा शेते। ततश्चोभूते ब्रह्माणं वृणीते भूपत इति अपरेण हवनी
 यंदक्षिणातिक्रम्योपविशति। ब्रह्माणं वृत्तातेन सहा तिक्रम्य यजमान उपविशति पूर्वो ब्रह्मापरो यजमानः। पूर्वापरत्वे देश
 तः कालतश्च। भूश्च कश्च यज्ञमारभ इति। प्रणीताः प्रणीयमाना अनुमंत्रयते। चत्वार एते मंत्राः। तथा च यजमान हविर्निर्वप्या
 मीत्युच्यमाने ॐ निर्वपेत्यनुजानाति। उच्यमान उक्त इत्यर्थः। आमंत्रणानंतरं कार्यतादनुज्ञायाः। अग्निः होतारमिहतः हुव इ
 ति हविर्निरूप्यमाणमभिमंत्रयते। प्रतिहविरभिमंत्रणावृत्तिः हविषोमे। एकवचनान्निरूप्यमाणमिति वर्तमाननिर्देशाच्च। क्रि
 यांतरा यवायाद्विरनकत्वेऽपि सकृदभिमंत्रणमित्येकं हविर्निर्वपणं वा पात्रमभिमुशतीत्यत्राभिमंत्रयते। निरूप्यते ये स्मिन्ना

त्रैतन्निर्वपणं तस्यादौ सकृदभिमर्शनं मन्त्रमंत्रणं वा। पात्रसंस्कारत्वात् तस्य वैकल्याणतदुद्दिता वाच्यकृतिपूर्वत्वात् धर्मयुजमानयोः शांखात्
 रीयत्वाद्वाग्यमेन काल उक्तः प्रणीयमाना सुवाच्यकृत इति इदानीं तु स्वशाखास्थः कालस्तेन विकल्प्यते यजमानस्य। तदिति च वाक्यादि
 सामान्यरूपविवक्षयापि न पुंसक निर्देशः। अथ यज्ञं युनक्ति अथ शब्दः कर्मांतरं तद्योतनार्थः। तेनानौषधतंत्रास्वपि उपसदादिषु
 यज्ञयोगः कार्यः। औषधकांडपागमंत्रस्याथ शब्दस्य चार्थकृत्य निरासार्थं तेनाप्युपपत्तेरौषधतंत्र एव यज्ञयोग इत्यन्ये। कोयं
 यज्ञयोगो नाम तमाह। कस्तायुनक्ति सतायुनक्ति तिसर्वविहारमनुवीक्षते। विहारमनुवीक्ष्य तद्व्येवसिद्धेः सर्वविहार इति वचनात्
 विहारस्यैवानुवीक्षणं न पात्राणामितिकेचित्। यज्ञयोगांताधिकारितंत्रव्याख्यासुगंधिभिः। सूक्तिप्रसूनैः पुष्पातुपुमर्थाभ्युक्त
 षोत्तमः॥ ४॥ इति प्रयोगरत्नमालायां चतुर्थः प्रश्नः प्रथमः पदकः॥ कर्मत्रह्लाध्वनीनस्य मंत्रिभूषतिभूषतेः। व्याचष्टे चोपाचार्यो वे
 द्यादौ याजमानकं। चतुःशिसंडा० कामानिति वेदिं समृज्यमानां। अनुमंत्रयत इति शेषः। यामाददा० छिनग्रीति स्तं वयजुर्हीयमाणं
 स्तं वयजुषां द्रव्याणामावृत्तिर्यत्कामंत्रावृत्तिः चतुर्थस्य तुहरणस्य तुष्ठी कत्वानभवत्यनुमंत्रणं। स्तं वयजुर्हीयमाणमित्यविशेषव
 चनात् छिनग्रीतिलिङ्गावृत्तस्याप्यस्यनुमंत्रणमित्येके। इदंतस्मै० मानुषीषित्युत्तरमभिगृह्यमाणं। अभिग्रहणस्य तु चतुर्थस्या
 प्यतुष्ठी कत्वाद्भवसेवानुमंत्रणं। यज्ञस्य ताप्रमायाभि० गृह्णामीति वेदिं परिगृह्यमाणं। उभयोः परिग्रहयोरनुमंत्रयते अविशेषा

राम
 ५

त्वं चोत्तरं चेति भरद्वाजवचनाच्च। यदुद्धृतं० भुवनेभिरस्त्विति उद्धृत्यमानं। भूमिर्भूता० शकरीश्चेति क्रियमाणं वेदिमनुमंत्रयत इत्यर्थः। ईडेन्यक्तः० अपस्वरीरिति प्रोक्षणीरासाद्यमानाः। ऊणीमृदु० परं व्योमन्निति वहिरासाद्यमानं। व्यक्तं। अग्निराज्यं० संविदाना इत्याज्यं प्रोक्षणीश्चोत्सूयमानाः। आज्यमुत्सूतं० प्रोक्षणीश्चोत्सूयमाना इत्यर्थः। उभावाज्यग्रहां जपतः। उभा विनिवचनं मध्वर्युणा सह प्रयोगार्थं याजमाना ध्वर्यवकां उयोः संकीर्तनादमीषां। अध्वयेरिषिर्चातुस्वर्यप्राप्त्यर्थमित्येके। अस्मि श्रेमू० अद्व्या इत्यंतं वेदि वहिरासन्नं। अनुमेत्रयत इति शेषः। चतुःशिरवं उ० पिचस्वेति स्तीर्यमाणः। नात्र धातौ धातौ मंत्रावृत्तिः स्तीर्यमाणाय वेदे रेकतात्तदभिधापितान्मंत्रस्य च। ऋचो सीत्येतैः प्रतिमंत्रं परिधीनं परिधीयमानान् अस्मिन् यज्ञ उपभूय० नुदात्ता इति च अस्मिन् यज्ञ इत्यनया तु सकृदंते नुमंत्रणं परिधीनं दधामीति किं गात् अस्मिन् यज्ञ इति सर्वा निति भारद्वाजवचनाच्च। युनज्मिता ब्रह्मणा दैव्येनेत्याहवनीयं ते जिष्ठा ते० पिशाचा इति चानुमंत्रयते। उपतिष्ठत इति वा युनज्मीति प्रतीकेन ऋक्स्येव ग्रहणं नव्या हृतीनां मपिता सामग्निहोत्रोपसादनादौ विनियोगात्। व्यक्तवचनाच्च। कल्यांतरेषु परिध्वंगमिदमनुमंत्रणं तत्सन्निधावाभ्यानां युनज्मिता ब्रह्मणा दैव्येनेत्याहं षवा अग्नेर्योग इति श्रुतेः। पृथक् कर्म वेदमग्नियोगो नामेति केचित्। तन्मंदं परिधियोगस्यैव तत्राग्नियोगत्वेनाभिप्रेतत्वात् यतः परिधिविमाकस्यैवाग्निरिमोकत्वं तदुक्तं ब्राह्मणे। विते मुंचामिरंशना विरश्मी नित्याहं ष

वाअग्नेविमैकिइतिव्याख्यातिवत्तथासूत्रकारः। विनेमुंचामीतिपरिधिषुविमुच्यमानेष्विति व्यक्तोक्तं चैतत्सत्यापादेन। पथायुन।
 ज्मितायन्मैअग्नइतिद्वाभ्यामग्निं परिधीयमानां तेजिष्ठातइतिपरिधितमितितस्मादुपसदबभूवगृहमेधीयादिषुपरिध्य
 भावादनुमंत्रणाभावः। विच्छिनमि० मयिधारयत्तमिति विधृती साद्यमाने अनुमंत्रयत्तइति शेषः। अयं प्रस्तरः० अध्यासादया
 मीतिप्रस्तरं साद्यमानं। अपिवा जुहूमेव प्रस्तरइत्यस्मिन्कल्पे इडां तसंस्कार्यां च लुप्येते मंत्रः। उत्तानुयाजानामिति सूचइति।
 क्लिं गविरो धातथा प्रायणी यो दयनीय योरननुयाज प्रयाज योर्यथार्थमूहः। अन्यतरस्य धर्ता धर्ता प्रयाजानां सदा धारेत्यादि
 कदाचित्सर्वसादनयोग्यत्वेन संस्तवोपपत्तेः। सर्वत्रानिवृत्तिरनूह श्रेत्येके। आरोह पथो० दैव्येनेति जुहुं अवाहं० दैव्येनेत्युप।
 भृत्यो मावावा० दैव्येनेति श्रवां। स्योनो मे० दैव्येनेति स्क्वाली० दैव्येनेति स्क्वाली० सर्वत्र साद्यमानानुमंत्रणं। तृप्ति
 रसि० पशुभिरिति पुरोडाशानज्यमानान् प्रतिहविरावर्तते मंत्रः। तृप्तिरसीत्येकवचनात्। अज्यमानानिति वर्तमाननिर्देशा
 च। यज्ञोसि पशुमती रित्याग्नेयं पुरोडाशमा संन्नममि मृशति सर्वाणि वाहवीषि। यदा सर्वाणि तद्वावृत्तेर्मंत्रस्य यज्ञोसीति पु
 रोडाशमिधानादेकवचनाच्च सर्वाणि हवीषीति च। एषामासादनमुत्तमाया ध्वर्यवे चतुर्होत्रापोणीमास्यामित्यादिना। तेषामे
 वग्रहणं नत्वा ज्ञानामपि कुतः स्नानात् आसन्नामि मृशतीति वचनात्सर्वेषां हविषामुत्तराद्वा त्सर्वेभ्यो हविभ्य इडा मित्या

राम
 ह

दौनथादर्शताच्चातेनोपसदादावभिमर्शननिवृत्तिराज्यस्यसर्वाणिहंवीषीत्यविशेषेणादानादाज्यानामपीत्येकेयज्ञार्थत्वादौवस्येवेत्ये
 न्ये। इदमिद्वयं श्रयतामिति प्रातर्देहंयूत्यधिबीधि नोत्विति दधि। आसन्नमभिमुशतीत्यन्वयः। अयं यज्ञः अस्यामिति सर्वाणि
 हवीषिहविष्मानयं यज्ञ इति यज्ञाभिधानान्नावृत्तिर्मेत्रस्य तथा च भरद्वाजः सर्वाणिसमस्तान्यभिमुशतिममाग्नेवर्चोविहवेष्टस्ति
 त्यनुवाकेनायं यज्ञसमसद्विष्मानिति चेन्नियोनः कनीयः र्वविदेयेत्येन्द्राग्नं उहेनाभिमर्शनं वैमृधः स्यापिममाग्नेवर्चोविह
 वेष्टस्तित्यनुवाकेन सर्वाणिहवीष्यासन्नान्यभिमुशेदष्टाभिर्विव्याख्यातं पूर्वतरेण चतुर्होत्रापौर्णमास्यां हवीः ष्यासन्नान्यभि
 मुशते प्रजाकामः पंच होत्रा मावास्यायाः स्वर्गकामः पूर्वैरस्य समुच्चयः कामनायां नित्यवदेकै समामनंतित्यः २० ॥ ॥ इत्यासं
 न्नाभिमर्शतियाजमानसुगंधिभिः। सूक्तिप्रसूनैः पुष्पातुपुमर्थाभ्युत्थोत्तमः॥ ॥ इति प्रयोगरत्नमाकायां चतुर्थे प्रश्ने द्विती
 यः पटलः॥ ॥ कर्मब्रह्माध्वनी नस्पमंत्रिभूपतिभूपतेः। व्याचष्टे चोऽपाचार्य इंधनोदौपतिक्रियां। दशहोतारं वदेत्युरस्तात्सा
 मिधेनीनां त्यक्तं। अंगिरसश्च वै हितिसासिधेनीनां प्रतिपदिजपति। प्रतिपदि प्रथमायामुचि आरंभे वा। अनन्यमाना सुद
 शहोतारं व्याख्यायो कुष्माण्ड इति समिध्यमानं समिद्धौ अग्निरिदं नममेतिसमिद्धं। अनुमंत्रयत उपतिष्ठते वा अत्र समिध्यमा
 नवती समिद्धवतीभ्यामुपलक्षितस्याग्नेरिदमनुमंत्रणं दशहोतुर्व्याख्यानोत्तरकालविधानादेव सिद्धे समिध्यमानं समिद्धमि

तिपुनरुपादानात्। अतस्तदभावे निवर्तते अनिवृत्तिरिति केचित्। मनोसि प्राजायत्यमिति सौवमाचार्यमाणं। आधारणमनुमंत्र
 यतइति शेषः। स्कच्यमन्वारभ्यवागस्येंद्रीत्यनुमंत्रयते। आचार्यमाणमाधारमित्यन्वयः। आधारयितुमन्वारं भएवान्वारभः।
 अनुमंत्रणवचनमन्वारमर्थे मंत्रो माशं कीति। देवाः पितरः ससन्यजइति होतुप्रवरे ध्वर्युप्रवरे च प्रप्रीयमाणे जपतीति शेषः।
 प्रवरस्काना पन्नेपिसीदहोतरित्यत्र गोत्रमभिसंबंधकीर्तनाभावा न्नायं जयः। योहमस्मिससनूय जेयस्यास्मि नतमंतरे मी
 ति किंगविरोधात्। चतुर्होतारं व्याख्यायवसतमृत्नानां प्रीणामीत्येतैः प्रतिमंत्रं प्रयाजानां हुतं हुतं। अनुमंत्रयतइति शेषः। स
 र्वप्रयाजशेषश्चतुर्होता अतो न प्रतिप्रयाजमावर्तते। एको मम वयं द्विष्टइत्येते श्रुतिमंत्रं। हुतं हुतमनुमंत्रयतइत्यन्वयः।
 योस्मानित्यादेः सर्वत्रानुषंगः। अग्नीषोमयो भूयासमित्याज्यभाणौ। हुतमनुमंत्रयतेइति शेषः। विहृतानुमंत्रणौ वा। विहृ
 तं व्यस्तमनुमंत्रणं यथास्तोतथोक्तौ। अग्निनायज्ञश्चक्षुष्मा भूयासमिति विहृतौ। यदा विहृतौ दत्तदाताभ्यां पृथगनुमंत्रयित
 यौ। पंचहोतरं वदेत्पुरस्ताद्विरवादानस्य। सर्वहविरर्थः पंचहोता। नतु प्रत्येकमावर्तते वीष्माजावात्। अग्नेरहं देवयज्यया
 न्नादानूयासमित्याग्नेयं हुतमनुमंत्रयते। दध्नीरसीत्युपांशुयाजमग्नीषोमयोरित्यग्नीषोमीयमिंद्राग्न्योरित्येद्राग्नमिद्रस्ये
 त्येद्रं सान्नायं महेंद्रस्येति माहेद्रं मग्नेः स्विष्टकृतइति सौ विष्टकृतं अग्नीषोमीयेत्युपांशुयाजे दध्नीरसीत्येवमंत्रो दध्नीरसीत्यु

राम

७

पांशुयाजमिति वचः नान्नवलिंगविरोधो यागाभिधानात्। पुरस्तात्स्विष्टकृतो न्यदेवतान्येकैः समामनति। प्राकृते ह्युक्तानुमंत्रणस
 माप्ताये स्विष्टकृतं त्रासपूर्वप्राकृतीभ्यो न्यदेवतान्यपि वक्ष्यमाणानियजृष्यैकैः शस्त्रिनः समामनंति किंचितः तानितु प्रकृताव
 संभवात्। प्रकरणं बाधित्वा लिङ्गानुरोधेन विकृतिषु निवेशयितव्यानीत्याह। इन्द्रस्य याया समिति। यथा लिङ्गं वैकृती देवता इ
 ष्टा अनुमंत्रयत इत्यर्थः। एवं चैकैषां मते नैषां प्रत्यक्षा म्मानात्सर्वेष्वप्येतदेव तेषु हविः। पुहविः सामान्यविरोधेन नान्येवानु
 मंत्रणाभिभवन्ति न तु प्राकृतान्पूत्यते इन्द्रस्येन्द्रियावतौ हमित्येन्द्राग्नविकारत्वाद्दूहेनेव सिधेयागे मंत्रत्यर्थः। ऊहश्चेदमंत्रः॥
 स्यादिति इतरेषां मते न तु प्राकृतान्येव विकृतिषु यथार्थमूल्यं तदिति विवेकः। अथ पूर्वा मुक्तं मंत्रार्थः। वामदेवो यजृषिद्यावा
 एधि यो रहं देव यज्य यो भयो लोक यो र्क ध्या सं। भूमानं प्रतिष्ठांगमेयमित्येकैद्यावा एधि यो र्देव यो रने न यागे नाहं मुभयो र्धा
 वा एधि यो लोक यो र्क धिं प्राप्नुयां भूमानं महिमानं प्रतिष्ठांगमेयं। विश्वेषां देवानां महं देव यज्य या प्राणैः सायुज्यंगमेयं। वि
 श्वेषां देवानां मने न देव यागे नाहं प्राणैः सायुज्यं सहागं संपूर्णं मायुर्गच्छेयं। अर्य एमो हं देव यज्य या स्वर्ग लोकं गमेयं। निग
 दव्याख्यातं। अन्यानि प्रागेव व्याख्यातानि। अग्निर्मादुरिष्टात्या त्विति प्राशिन्नमवदीयमानं हविर्गणादवदाने पिसकृदेवामं
 त्रः। यथा चैवं तथा चैवं ब्रह्म त्वेव व्याख्यातं। सुरूपवर्षवर्ण एहीतीडां। अवदीयमावामित्यनुषंगः सकृदत्रापि मंत्रः पूर्ववद्भूयस्ये

हिसून त एही तीडा पांडपां अपहवे सप्तदेव गवीर्जपति विदसि सूनरी रित्युच्चैरुपहवे सप्तमनुष्य गवीर्देवी देवैरभिमादिशान्तिना देव गव्य
 मिधायिनो मंत्राः देव गव्युच्यंते । तथा मनुष्य गव्यः उपहूयमानां वायु विडाते मातेति होतारमीक्षमाण वायुं मनसा ध्यायेत् । वायो तेव
 त्सभूतस्येडा मातेति उपहूयमाने अनुमंत्रणरूपमंत्रार्थानुस्मरणमेव वायु ध्यानं तथा च ब्राह्मणं वायुर्वत्स इति प्रकृत्याक्तं । वायुं म
 नस्य ध्यायेन्मात्रेव तस्य मुपावसृजतीति मंत्रार्थादन्यद्वायु ध्यानमित्येकं । सामे सत्याशी रित्याद्यासीर्म ऊर्ज इति । जपतीति शेषः ।
 अयं जपः सोमेष्विषु भवतेव एकस्या आशिषो विद्यमानतात् । इडाया अहं देव ज्यया पशुमानूभ्यासमित्युपहृतः । अनुमंत्र
 यत इति शेषः । इडाधेनुः आगदिति भक्षया ह्रीयमाणाया । व्यक्तं । उक्त इडा भक्षो मार्जनं च । द्वयमेतदुक्तमाध्वर्यवे । इडे भागमि
 ति इडा भक्षो मनोज्योतिरिति च मार्जनी । आध्वर्यवोक्तस्य पुनरनुक्रमणं प्रवत्सतो भक्षमार्जनयोरसंभवेऽपि मंत्रजपो यथा स्या
 दितितेनैव मननुक्रांतानामसंभवकार्येण मंत्राणां जपाभावः । ब्रध्नि न्वस्व कल्प्यतां म इति बर्हिषि पुरोडाशमासन्नमभि मृश
 ति । चतुर्द्धीकृत्वा सह निहितं पुरोडाशं तंत्रेणाभि मृशति । अर्थेनं प्रतिदिशं ब्रूहत्या शानां ता अत्राह्मण स्यास्तीति । ब्रूहति विभज्य
 गमयति सकृदुक्तेन मंत्रेण उपहूतोद्यौः पुण्यायेत्याग्नीध्रभागस्य वैशेषिकं । ब्रूहनमिति विपरिणामेन संवधः । पूर्वतु ब्रूहनं च ।
 तुर्णं निगानां साधारणं इदं वाग्नीध्रभागस्य वैशेषिकमित्यर्थः । आग्नीध्रभागस्येति वचनादिदं ब्रूहनमिदं ब्रह्मण इत्यादि व्यादेशा

राम

८

नंतरं द्रष्टव्यं। ब्रध्नापि न स्वत्यंतं वेद्यान्वाहार्यमासन्नममिमृशतीयेऽस्त्वाली० मृत्युमिति च। प्रथममंत्रस्य सर्वत्राविकोरोभागाभिधाना
त्। द्वितीयेत्याद्यपदचतुष्टयस्योदनस्त्वाल्यभिधायिनो न्यत्र तदभावे लोपः सहस्रधाराक्षीयमाणशब्दयोश्च लिंगस्याविकारः
उत्सविशेषणत्वाविशेषस्तु यथार्थमुह्यः। उक्तेः संप्रैषो न्वाहार्यस्य च दानं उक्तं इडाभक्षइतितद्वारव्या। संप्रैषइति दक्षिण एतौ त
रतः परीतेति द्वयोरपि ग्रहणं तथैव तत्र दर्शितत्वात्। एषाते अग्ने समिदित्यानुयोजिकी समिधमाधीयमाना अनुमंत्रयत इति
शेषः। यंते अग्ने च मामित्याहितायामग्निं। अनुमंत्रयत उपतिष्ठते वा। वेदिर्वहिः हुतइति संमार्गी नु हुतान् संमार्गी मिति ध्यसन्न
हनानितेषां च बहुलनिर्देश इध्मसन्नहने हुतइति वैतदस्तु हुतमिति च मंत्रानुकरणं द्रष्टव्यं। सप्तहोतारं वदेत्पुरस्तादनूया जानां मुष
रिष्ठाद्वा। सप्तहोतुरनुयाजांगतादननुयाजे प्रायणीये तस्याभावः बर्हिषो हं देवयज्यया प्रजावाभ्यासमित्येतैः प्रतिमंत्रमनुया
जानु हुतं हुतं। उमौ वाजवत्यौ जपतः। उभयोरपि याजमाना ध्वर्युवकांडयोः पादादिति भावः। अध्वर्योरपि चातुस्वर्यार्थमितीत्येके।
वसून देवान्० अपि प्रेमिति प्रतिमंसं परिधीनज्यमानान् समं इत्तां बर्हिः यत्वा हेति प्रस्तरमज्यमानं व्यक्तं। अग्नेरहमुज्जिति मन्
ज्जेषमिति यथा लिंगं सूक्तवाकदेवताः। सूक्तवाकैकीर्तिताः। देवतासूक्तवाकदेवतातत्तल्लिंगाभिरुज्जितिभिरुपतिष्ठते नुमंत्रयते
वा। यथा लिंगमिति समाज्जायसिद्धानां मंत्राणां लिंगवशेन विनियोगादनाम्नानमंत्राया उपांशुयाजदेवतायाः आज्यपानांचनो।

जित्योपस्थानं अथवा तन्मंत्रयोरपि शाखां तरीयपाठो नुमीयते निर्वर्था - - - - दिक्षि मैद्राग्न मंत्रस्य कुत सूक्त वा क देवता इत्यवि
 शेषवचनात्। सूक्तं वा केयां यां देवता म भिव्या हरति तां तां यजमानो नुमंत्रयत इति सत्याषाढवचनाच्च। आज्यपा नाम प्रधानत्वा
 नोज्जितिरित्येके। यदा चास्य होताना म गृह्णीयादध्व्र्यादेमा अग्नान्ना शिषो होह कामा इति। सोमेष्टिषा शिष एकता देयम।
 गोदाशी द्वेहिकामेत्यूहः। सामसत्या आगच्छत्विति सूक्त वाकस्या शिष्य कला म कामयते तस्य नाम गृह्णाति अदः शब्दः स्थानेका
 म्य नाम ग्रहणं अविकृत एवायं मंत्रः सोमेष्टिषु राहितेन त्वाग्नि देवतां गमयत्वित्येतैः प्रतिमंत्रं मग्नी धा प्रस्तरं प्रहीयमाणं। व्य
 क्तं। दिवः स्वीलः मो अहं शुचमिति प्रस्तरतृणे प्रहीयमाणे जपतीति शेषः। विते मुंचामीति परिधिषु विमुच्यमानेषु परिधिषु
 देवतोद्देशात् विमुच्यमानेषु प्रहीयमाणेष्वितियावत् विमुच्यमानेष्विति वचनेषवा अग्ने विमोक इति ब्राह्मणव्याचिरव्यासा
 यां। परिधियोगे पूर्वयुनज्मित्वेति पुरतस्याग्निरिदानीं परिधि विमोकं विते मुंचामीति विमोको भिधानमेव विमोक इति। विष्णो
 शंयोरिति शंयुवाके पज्ञनस्ते० उपतेनम इति च। शंयुवाके नूच्यमाने जपतीत्यर्थः। इष्टो यज्ञः द्रविणे हागमेरिति संस्त्वा वं हुतं॥
 व्यक्तं। इत्थं ऋक्त संस्त्वा वा तया जमानतंत्रं सुगंधिभिः। सूक्ति प्रसूनेषुष्ठा तु युमर्थात्पुरुषोत्तमः॥ ४॥ इति प्रयोग रत्नमा लायांचतु
 र्थप्रश्ने तृतीयः पटलः॥ ४॥ कर्मत्रहो ध्वनी नस्य मंत्रिभूषतिभूषतेः। व्याचष्टे चोडं पाचार्य संयाजादौ पतिक्रियां सोमस्याहं देव

राम
 ९

यज्ययासुरेतारेतोधिषीयेतियथाकिं गंपत्नी संया जानुहुतं हुतं देवपत्नीनां गर्हपते श्रोपरिष्ठाद्वेति पक्षाश्रयणं वा कादिव्यपाये तिस्रा
मोनमनुमंत्रणं मंत्रलिङ्गात् राकाया अहंपशुमान् भूया समिति का म्याः काम्यग्रहणो नराकाद्या देवता उपलक्षयति न तु व्यावर्त
यति तेना विशिष्टमनुमंत्रणं नित्यत्वे पिराकाया अहंपशुमती भूया समिति पत्यनुमंत्रयते। व्यक्तं। इडास्मान्० वैश्वदेवीत्याज्ये
डां। घृतेनेत्युदकाभिधानान्मांसे डायामप्यनूहः। तथा च ब्राह्मणं वृष्टिर्वीडां वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः संजीवंतीः पिवंतीति। अं
तर्वेदि वेदं निधाया भिमृशति वेदोसीति। एतदभिमर्शनं पुरस्तात् पिष्टलेपफलीकरणं होमाभ्यां पुरा विदेयेतियद्यन्त्या तव्यस्या
भिध्यायेत तस्य नाम गृह्णीयात् देवास्य सर्वं द्रुः इति विज्ञापते। तत्र विदेयेत्येतच्छब्दात् पूर्वभातव्यस्य स्वयं यद्यत्तु हिरण्याघ्रभि
ध्यायेदित्दं मे स्यादिति तस्य नाम गृह्णीयात् यथा देवदत्तस्य गां विदेयेत्यादितत्सर्वमेवास्यार्थं दत्त इत्याह श्रुतिः असति नुकामे
यथा म्नातो मंत्रः। यासरस्व० भूयास्मेति फलीकरणं होमे हुते मुखं विमृष्टे। मुखं विमार्गेयं फलीकरणं होमसंयोगतदंगमतो नोष
धतंत्रास्वनिवर्तते। वसुर्यज्ञः आगच्छति तिसमिष्टयजुर्हुतमनुमंत्रयेते। यत्कामयते तस्य नाम गृह्णाति। व्यक्तं। संयज्ञपतिराशि
षेति यजमानभार्गे प्राश्नाति दधिका बुणो अकारि षमिति सायं दोहं। इदं ह विरिति प्रातर्दोहं। इदं ह विरिति सौत्रामणि पटितः।
स्वाहाकारांतो मंत्रः समग्रमंत्रस्य पागन्नायं ब्राह्मणमंत्रः प्रकरणांतरपागत्। चतस्येति इदं ह विरित्येतावानेवेतिकेचित्। नात्रा

लणः सान्नायं प्राश्रीयात्। अत्राह्मणाः क्षत्रियादयो न सान्नाय्ये डायजमानभागं प्राश्रंति। अंतर्वेदि प्रणीता सध्वर्युः संतता सुदकधारां स्ना-
 वयति। प्रणीता विमोका नंतरमित्यर्थः। सदसि सन्नेभूया इत्यानीयमानायां जपति। व्यक्तं। प्राच्यां दिशि देवा अतिजो मार्जयंतामित्येतैर्यथा
 किं गं व्युत्सिच्य समुद्रं वः मत्स्य इत्यंतर्वेदि शेषं निनीय यदश्नुते भूयास्मेति मुखं विमृष्टे यथा किं गं व्युत्सिच्य तत मंत्रे प्रकाशितायां दिशि
 तेन तेन मंत्रेणापः सिक्तां मुखं विमार्गंति तैर्वेदि निनीतो दकेन। उभौ कपालं विमोचनं जपतः उभयोरपि याजमाना ध्वर्यवकांडयोः
 पागदिति भावः चिक्षोः क्रमासीति दक्षिणे वेद्यं ते दक्षिणेन पदा चतुरो विष्णु क्रमान् प्राचः कामत्युत्तरमुत्तरं ज्यायां समनति हरन्मव्यं वि-
 ष्णु क्रमानामत किं गं मंत्रं विशिष्टाः पद विक्षेपाः तां दक्षिणे वेदि सीमिका मति तेषु चोत्तरोत्तरं क्रममधिकांतरा लं कामति। न कदा क्विसि
 व्यपादं पुरस्तां न यति। नाहवनी मतिक्रामति। यत्राप्याहवनी यशी मन्तः परतो वेदिः सोमपशुचातुर्मास्येषु तत्रापि न तमतिक्राम-
 ति। अवस्था यचतुर्थं जपति। चतुर्थं तु क्रमं तूलीं कां तावस्था यततो मंत्रं जपति ततो मंत्रांते कामतीत्यर्थः। अथ वा तृतीयं क्रमं कां-
 ता तत्रैवावस्था यचतुर्थं मंत्रं जपितानतु तेन कामतीत्यर्थः। चतुरो विष्णु क्रमानिति तु मंत्राणि प्रायं दृष्टव्यं कस्माद्विक्षोः क्रमत्वेनैषां क्र-
 माणां स्तवनात् तस्य चतुर्चतुर्थं क्रमाभाक्ष्यत्वं वचनाच्च बोधानादिभिर्यथात्। तीयचतुर्थं मनुर्वर्तयति न चतुर्थोपय क्रामतीत्यादि उक्ताः॥
 स्वशाखा स्तो विष्णु क्रमकल्प्य अथापरो शाखीयो कल्प्योर्दश्यति विष्णु क्रमान्विष्वति क्रमानति मौक्षानिति विप्रकृताने के समा-

राम
 १०

मनंति विनिरूढाः । नेके अयमर्थः प्राकृते यजमानकांडे त्रीनेतानेके धीयतेत्यतिषक्तां श्रतान्यथा प्रथमं विष्णुक्रमपर्यायमुक्ता अथ वि
ष्णुतिक्रमानतिमोक्षाणामद्योपर्यायोततो द्वितीयमुक्तातेषामपि द्वितीयोततसृतीयमुक्तातेषामपि तृतीयोततश्चतुर्थं विष्णुक्र
ममिति अतोतंतवेनानधीपानानिरूढानान्यामौन्यससींकीर्णानधीयतेयथात्यमाप्यविष्णुक्रमांस्ततो विप्रवृत्तिक्रमांततो ती
मोक्षो नितितदेवमेते पूर्वैण केवळविष्णुक्रमकल्पेन सह त्रयः कल्पा उक्ता भवन्ति केचित्तु विष्णुक्रमवद्विष्वक्तिक्रमातिमोक्षानपि
तित्यानिष्ठातेषां व्यतिषंगव्यातिषंगमात्रविवल्यमिच्छंति तदयुक्तं । विष्णुक्रमवत्तेषां स्वरूपस्यान्यतो सिद्धे न तावत्तेषां श्रुति
तः सिद्धिः दर्शपूर्णमासमंत्रब्राह्मणप्रकरणयोः केवळविष्णुक्रमाणामाम्नानात् सूत्रे पितृवानंतरं नित्यवद्विहिता अनुदिता
अप्रदेशांतरेषु यथा पूर्णपात्रं निनयति विष्णुक्रामाक्कामतित्यादिकल्पांतरेषु तनुपात्ता एव विष्णुतिक्रमा इय इति न कुतश्चि
दप्येषां स्वरूपसिद्धिं पश्यामः तस्माद्व्यतिषंगादिविशिष्टस्वरूपमेवैषां मंत्रे विकल्प्यत इति सूक्तमित्यसि केवलो विष्णुक्रमकल्प
इति अग्निना देवनवष्टतना जयामीति विष्णुतिक्रमाये देवाय जह न इत्यतिमोक्षा इति व्यक्तं अगन्म सुवः सुवरगन्मेयादित्यमुप
तिष्ठत उद्येन द्यसमूहतामिति च व्याख्यातं पूर्वैण हित्योपस्थानेन ऐद्रीमावृते मन्वावर्त इति प्रदक्षिणमावर्तते व्यक्तं यद्यनिवरेदि
दमहं आमुष्याय एणस्य प्राणं निवेष्टयामि इति दक्षिणस्य पदः पाह्मनि मृशीयान् आमुष्याय एणस्येति गोत्रनिर्देशः यथा देवद

तस्य गौतमस्येत्यादिपिवतः प्रावाहणिरित्यादिवत्पितृनिर्देश्य इत्यर्थे न्ये निमृहीयात् प्रातव्यं पीज्यमानं बुध्वा पाह्मो भूमिं निपीडयेत्तु
 प्या भवंतु याः पापी पीरित्युक्ताः समहं प्रजया समया प्रजति पुनरुपावर्तते स्वस्ति पुनरागच्छतीति प्रतिनिवृत्तिवचनः पुनः शब्दः पुनरु
 पावर्तते। प्रसज्यमावर्तत इत्यर्थः। तथोदङ् पर्यावर्तते। समहं प्रजयेतीति बोधायनः समिद्धी अग्ने मे दीहि हि दीध्या समित्यो हवनीयमु
 पसमं धेव्ये क्तं वसुमान्यज्ञो वसीपां भूया समित्युपतिष्ठते योनः सपत्न किंचनेति च आहवनीयमित्यनुषंगः अग्न आयूः षिपव
 स इत्याग्निर्यावमानीभ्यां गार्हपत्यनुपतिष्ठत अग्ने गृहपत इति मंत्रः शतः हिमा इत्यंतः पुत्रस्य नाम गृह्णाति तामाशिषमाशासतंतव
 इत्यजातस्यामुष्मा इति जातस्य द्वे एते यजुषी जाता जातयोः पूत्रयोर्नाम ग्रहणार्थे तयोः प्रथमेन प्रथमं जातस्य पुत्रस्य नाम गृह्णाति तं
 तव इति परोक्षनाम्ना वजन्मार्थं तेजस्ये वास्य ब्रह्मवर्चसी पुत्रा जायत इति श्रुतेः। अथ द्वितीयेन यजुषा जातस्य नाम गृह्णाति अमुष्मा
 इति तदीयनाम्ना तच्च तत्समं ध्यर्थं ते यज एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधातीति श्रुतेः। तेन जातस्याप्यमृतस्य पुत्रस्य नाम गृह्णाति तदेवं पुत्र
 वतो नाम ग्रहणद्वयं भवति तद्यर्थः। तामाशिषमाशासे तंतवेज्योतिष्मती तामाशिषशासे देवदत्ताय ज्योतिष्मतीमिति अपुत्रस्य तु प्र
 थमममेव द्वितीयस्यासंभवात्। पुत्रवतोऽपि द्वितीयमेवान प्रथममिति केचित् तदयुक्तं तंतव इत्यजातस्येत्यविशेषोक्तो न विष्य पुत्रार्थं पुत्र
 वतोऽपि तदनिवारणात् अजातपुत्रस्येत्यवचनाच्च व्यक्तोक्तश्च समुच्चयो बोधायनेन। तामाशिषमाशासे मुष्मा अमुष्मा इति यावतोऽस्य पु

राम
 ११

नानाभावंतितंतवदितितंतवदिति बहुपुत्रत्वे तु सस्त्वाना विवृध्याना म्नाय हणं । न त्वभ्यावृत्तायथोक्तं सत्यापादेन । बहुपुत्रः सर्वेषां पुत्राणां नामा
 मनुदुत्यज्योतिष्मतीमित्यंततो वदधातीति । नद्येथा । तामाशिषमाशा सरुद्राय विष्णवे सूर्याय ज्योतिष्मतिमिति अकृतनामस्तनक्षत्र
 मामयाह्यं नैव ग्राह्यं पुत्राः पुत्रस्येति वचनात् ज्योतिषे तंतं वेमामानुषादिति प्रियपुत्रस्य नाम गृह्णाति । असावित्यत्र संवृध्यानाम गृहणं
 प्रियश्रुतस्येति वचनात् प्रियत्वस्य च विद्यमानविषयत्वाद् प्रियपुत्रस्यापुत्रस्य बहुक्त्रमंत्रकोपः । बहुपुत्रस्य चाभ्यावृत्तिः अनुमात
 न्वह्निन्नइत्येकवचनाद् ह प्रतिषेधाच्च समुच्चयश्च पूर्वभ्यां । अग्रे वहे । स्योनइति दक्षिणाग्निं उपतिष्ठतइति शेषः । ज्योतिषतंतवत्वेयं
 तं वेद्युपविशति पूर्ववन्नामग्रहणं । व्याख्यातं पूर्वत्रयेण । ज्योतिरसितंतवदित्युपविश्य जपति । उपविश्य जयोपि नापुत्रं स्पृशेत् मध्यमपुरु
 षविरोधात् । वेदमुपस्कृत्वा ध्यायन्तं वेद्यासीनोति मोक्षान् जपति । वेदाधानश्रुपरिष्ठाद्वेदस्तरणाय क्षात्रयणेनोक्तं । अन्यत्र तु वेद
 तृणान्युपस्कृत्वा ध्यायेति सत्यापादोक्तं द्रष्टव्यं । अत्र वेदस्तरणं यजमानभागस्य च प्राशनं मेके समामनति । यदा व्रतदा स हैवो भयो
 रुक्तर्षेणान्यतरस्य । कस्तायुनक्ति सता विमुंचत्विति यज्ञं विमुंचति । अर्थमनुसंधाय मंत्रोच्चारणमेव विमोकः । अत्र केचिद्विज्ञेययोग
 बद्धिहारमनुविक्षंते । अग्रे व्रतयते व्रतमचारिषमिति व्रतं विसृजतो ये र्यजुर्भिर्व्रतमुपेतं तैरेव विसृजते नकारमात्रमेव विशेषं मंत्रब्राह्म
 णसूत्रेष्वेकस्यैव पागदे केनैव विसर्गइत्येके । यज्ञो बभूवेति यज्ञस्य पुनराकं भंजयति । विहृता वपियत्र पुनः क्रिया न त्रैव पुनराकं भस्यज

पोऽन्वर्थत्वात्तथापश्चादग्रयणादिषु यत्र तु न पुनः क्रिया प्रकृता वपिन तत्र जपः प्रायश्चित्तेषु पात्रिकृतादिषु पुनः प्रयोगेऽपि न जपः अनयो
 क्षितत्वात् पुनः प्रयोगस्य गोमानिति प्राहुः देत्यगोमती जपति सर्वेष्टिपशुषु नित्यो गोमती जपः प्राहुः देत्यगोमती जपः अत्र वा यजमा
 नभागं प्राश्रीयात् अक्षतं यज्ञशं च मे० संतिष्ठस्वेति दर्षपूर्णमासाभ्यां सोमै न पशुना वेष्टा जपति अधिकारादेव सिद्धेः पुनः दर्ष
 पूर्णमासाग्रहणं तद्विकारेषु माभूदिति वृष्टिरसि० उपागमितीष्टाप उच्यते शतिः स्पृष्ट्वेति यागपरिसमाप्तिपरत्वाद्दर्शपूर्णमा
 सयोः कालभेदेन प्रयागभेदः उभयत्राप्युपस्यर्शनं तदिदं सर्वयज्ञेषूपस्यर्शनं न वति पूर्ववद्वाच्येयं ब्राह्मणं स्तर्पयत वइतिसं
 प्रेष्यति ब्राह्मणाः ऋत्विजः संन्निधानादशोदनास्युरिष्टिनामिति इष्ट्यंगतया वा भोज्या ब्राह्मणाः स्तां स्तर्पयत वेतर्पयत भोज
 नादिभिः एषां च तर्पणं यज्ञसमुद्ध्यर्थं यज्ञमेव तर्पयामीति वाजसनेयि श्रुतिः प्रवसन्काले विहारमभिमुखो याजमानं जपति प्रवस
 न्देशांतरं वसन्सेवेकाले औपवसथ्ये हनियजनीये च विहारदेशमभिमुखो याजमाना ध्वर्यवकां जोक्तान् सर्वानपियाजमानान्
 नृजपति तदापानितु कर्माण्यध्वर्युः करोति तथा च भारद्वाजादयः यानि संस्पृश्य कर्माण्यध्वर्युस्तानि कुर्यादिति संस्पृश्य कर्मा
 णि कर्त्तव्यानि यानि तु संभवन्ति पुरुषार्थनीत्ययामुच्यते नदी नितानि स्वयमेव तत्र कुर्यात् प्रवो विष्णु क्रमान् क्रामति दक्षिण वेद्यं
 ताभावात्कौय एव निविष्टु क्रमाः माच विहारमभिमुखाः क्रमिष्यन्तेत्ययमारंभः प्राहुः देत्यगोमती जपति प्रथमं प्राहुः देत्यगोमती विहारा

भिमुखवस्त्रितो जपति प्रागेवोक्तप्रयोगः॥ ॥ प्रवसन् याजमानां ततंत्रयारम्या सुगंधिभिः॥ सूक्तिप्रसूनैः पुष्पा तु पुमर्थान्
 पुरुषोत्तमः॥ ॥ संकल्यादिप्रवासांतपदार्थोक्ति समुच्चलुः॥ चतुर्थे व्याकृतः प्रश्नो याजमानाभिधानवान्॥ ॥ इत्यापस्तं
 वीयाध्वरतंत्रस्वतंत्रयारम्यायां प्रयोगरत्नमाकायां चतुर्थे प्रश्ने चतुर्थः पटलः॥ ॥ समाप्तप्रतुर्थप्रश्नः॥ ॥ ॥ ॥

चै०भा०या०

१३

13

राम
१३